

בש"פ 8052/16 - מדינת ישראל נגד שלום דומראני, שלומי באסה, אבי ווטורי, רועי בונקר

בית המשפט העליון
בש"פ 8052/16

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. שלום דומראני
2. שלומי באסה
3. אבי ווטורי
4. רועי בונקר

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 - תפ"ח 62908-10-15 בבית המשפט המחוזי באר שבע

תאריך הישיבה: כ"ו בחשון התשע"ז (27.11.2016)

בשם המבקשת: עו"ד מורן פולמן, עו"ד יריב צורי,
עו"ד צחי יונגר ועו"ד בר יוסף
בשם המשיב 1: עו"ד דוד יפתח

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. כנגד המשיבים הוגש ביום 29.10.2015 כתב אישום אשר תוקן מספר פעמים, ומחזיק שלושה אישומים שעניינם בעבירות לניסיון רצח ועבירות נלוות. עובדות כתב האישום המתוקן (להלן: כתב האישום) סבוכות למדי ופורטו בהרחבה בהחלטות בית משפט זה (בש"פ 4513/16 מיום 22.6.2016; בש"פ 5732/16 מיום 17.8.2016; ובש"פ 6074/16 מיום 22.08.2016) ועל כן יבואו להלן בקצרה ככל שניתן.

עמוד 1

על פי המתואר בחלק הכללי לכתב האישום, על רקע סכסוכים בין קבוצות שונות מדרום הארץ, התגבשה קואליציה בין אחד בשם יוסי אדרי ואנשיו (המכונים ה'אשדודים'), אחד בשם עמוס לביא ואנשיו, והמשיב 1 ואנשיו (המכונים ה'אשקלונים') מצד אחד, כנגד דויד קריחלי (להלן: דטו) ואנשיו (המכונים 'הגרזינים') ואחד בשם בני שלמה ואנשיו מצד שני. במסגרת הסכסוכים בין הקבוצות, התרחשו החל מאוקטובר 2014 ועד לאוקטובר 2015 מספר אירועים פליליים הכוללים שני מעשי רצח, הצתת רכב ועבירות נשק. ביום 14.7.2015 פנה ע.ז הנמנה על אנשיו של אדרי למשטרת ישראל, והחל לשמש כסוכן מטעמה. לימים הפך ע.ז לעד המדינה בהליך המתנהל בפני בית המשפט קמא (להלן: עד המדינה).

2. כתב האישום כולל שלושה אישומים. על פי המתואר באישום הראשון, על רקע אירוע תגרה במסגרתה הותקף אחד בשם סטיב אקריש (להלן סטיב), החליטו סטיב ואחיינו שלומי אקריש (להלן: שלומי) לרצוח אחד בשם אדם דפס (להלן: דפס) הנמנה על קבוצת הגרזינים. בסמוך ולפני יום 10.6.2015 פנו סטיב ושלומי לעד המדינה וצירפוהו לקשר לרציחתו של דפס. לאחר שהפנה עד המדינה את סטיב ושלומי למשיבים 1-3, החליטו המשיבים 1-3 להצטרף לקשר לרציחתו של דפס. במסגרת הקשר העבירו המשיבים 1-3 לידי שלומי 15,000 ₪ והמשיב 1 אף סיפק מכונית ואקדחים לצורך ביצוע הרצח. מיום 4.7.2015 ועד ליום 10.7.2015, סטיב, שלומי, עד המדינה ומעורב נוסף בשם דני אלקבץ (להלן: דני) הנמנה על אנשיו של המשיב 1, ערכו פעולות לצורך רציחתו של דפס. בעקבות סכסוך שהתגלה בין אלקבץ לאחרים, הורה המשיב 1 לאלקבץ להפסיק את פעילותו במסגרת ניסיון הרצח עד לקבלת אישור מטעמו. לאחר שדפס לא אותר, ביום 13.7.2015 הציע שלומי כי הוא וסטיב ינסו לרצוח אחד בשם יוסף קריחלי (להלן: יוסי), אחיו של דטו, הנמנה אף הוא על קבוצת הגרזינים. בימים שלאחר מכן פעלו שלומי, סטיב ועד המדינה לרציחתו של יוסי כאשר בעקבות פנייתו כאמור של עד המדינה למשטרה נעצרו יוסי ושלומי על מנת לסכל את הרצח. ביום 27.7.2015 נפגשו המשיבים באשקלון. בהמשך אותו היום נתפס אקדח שהיה בחזקת שלומי, סטיב ועד המדינה ויועד למעשה הרצח על ידי משטרת ישראל. ביום 2.8.2015 תיאם הנאשם 3 פגישה בביתו של המשיב 1, בה נכחו בין היתר המשיבים 1-3. במהלך הפגישה הורה המשיב 1 למשיב 2 להעביר לסטיב שני אקדחים נוספים לטובת רציחת יוסי וכן מסר לשלומי, סטיב ואלקבץ 5000 ₪ על מנת לסיים סכסוך שנתגלע ביניהם וכן כדי לתגמלם על ניסיונות הרצח שביצעו. במסגרת אישום זה יוחסו למשיבים 1-3 עבירת קשירת קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק), ולמשיבים 1-2 מספר עבירות של מתן אמצעים לביצוע פשע לפי סעיף 498(א) לחוק; שתי עבירות בנשק לפי סעיף 44(ב) לחוק ושתי עבירות ניסיון לרצח לפי סעיף 305(1) לחוק.

3. על פי המתואר באישום השני, במהלך הפגישה מיום 2.8.2015 המתוארת באישום הראשון, אמר המשיב 1 למשיב 2 כי המשיבים 1-3 אמורים לקבל חמישה אקדחים והורה להעביר שניים מהאקדחים לשלומי וסטיב לצורך רציחתו של יוסי. מיום 5.8.2015 ועד ליום 11.5.2015 נערכו מספר מפגשים והתקשרויות בין המשיבים 1-2 ו-4 לבין שלומי (במעורבות אחד בשם משה הכימיאן), על מנת לתאם מפגש בו יעביר המשיב 4 את האקדחים לשלומי. בליל יום 11.8.2015 מסר המשיב 4 לידי שלומי שקית ובתוכה אקדח גנוב מסוג יריחו וציין כי בשבוע הבא יביא לו דבר נוסף. בהמשך, נעצר שלומי על ידי משטרה ישראל כשהאקדח מצוי בחזקתו. למחרת היום עדכן סטיב את המשיבים 1-2 על מעצרו של שלומי והם נפגשו באותו הערב יחד עם המשיב 1. ביום 13.8.2015 הבטיח המשיב 2 לסטיב כי לאחר שיפגש עם המשיב 1 יפעל להעמדת סיוע משפטי לשלומי, ובהמשך היום לאחר שהתקיימה הפגישה הוסדר עניין הייצוג. ביום 18.8.2015 שוחח סטיב עם המשיב 3 וביקש למסור את תודתו למשיב 1 על העמדת הסיוע המשפטי. במסגרת אישום זה יוחסו למשיבים 1-4 עבירת קשירת קשר לפשע ועבירות בנשק.

4. על פי המתואר באישום השלישי, ביום 24.8.2015 התקיימה פגישה בין המשיבים 1-3 לשניר ואזנה וחסד אדרי

המשתייכים לקבוצת האשדודים (להלן בהתאמה: שניר וחסד) במהלכה הציע המשיב 1 לשניר ולחסד להניח מטען חבלה כנגד מי מהנמנים על קבוצת הגרוזינים. המשיב 1 אף ניסה לשדל את שניר בכך שאמר שאם יביאו לרציחתם של דפס ושל אחד בשם אלירן חובב, המשיב 1 ואנשיו יביאו לרציחתו של יוסי. החל מיום 31.8.2015 ועד ליום 13.9.2015 נערכו בין המשיבים 2-3 לבין שניר, אחד בשם מורן וחסד מספר התקשרויות ופגישות, במסגרתן, בין היתר, המשיבים 2-3 אמרו כי המשיבים 1-3 ידאגו לדירה ולרכב עבור שניר ומורן לצורך ביצוע הרצח; המשיב 3 והמשיב 2 העבירו לשניר 1400 ₪ ו-1200 ₪ בהתאמה; הארבעה שוחחו אודות מטען חבלה שהיה מיועד להימסר לשניר ולמורן לצורך ביצוע הרצח. באחד המפגשים, אמר המשיב 2 לשניר כי ידאג לספק לו שני מטעני חבלה ולא אחד בלבד. בסופו של דבר הקשר המתואר לא מומש לכדי מעשה. במסגרת אישום זה יוחסו למשיבים 1-3 עבירת קשירת קשר לפשע ולמשיב 1 יוחס ניסיון לשידול לפי סעיף 33(2) + 300(א)(2) לחוק.

5. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיבים עד לתום ההליכים. לאחר מספר דחיות דיונים, מטעמים הנוגעים להעברת חומר החקירה לב"כ המשיבים, ולאחר דחיית בקשת ב"כ המשיב 1 להורות למבקשת להגיש בקשת מעצר מפורטת לגבי כל אחד מהמשיבים בנפרד, התקיים ביום 14.2.2016 דיון בבקשת המעצר.

ביום 10.5.2016 ניתנה החלטת בית המשפט קמא, בגדרה הורה על מעצרו של המשיב 1-2 ו-4 עד לתום ההליכים ועל קבלת תסקיר שירות מבחן והמשך דיון בעניינו של המשיב 3. נקבע כי קיימות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת לחובת כלל המשיבים בעבירות של קשירת קשר לפשע ועבירות בנשק נשוא האישומים הראשון והשני, ולחובת המשיבים 1-2 בעבירות מתן אמצעים לביצוע פשע נשוא האישום הראשון; כי לעבירת קשירת קשר המיוחסת למשיב 3 באישום הראשון, כמו גם לעבירות ניסיונות לרצח המיוחסים למשיבים 1-2 באישום הראשון ולעבירות קשירת קשר לפשע המיוחסות למשיבים 2-3 באישום השלישי, הונחו ראיות בעוצמה נמוכה; וכי לעבירת ניסיון לשידול המיוחסת למשיב 1 באישום השלישי הונחו ראיות בעוצמה חלשה. בית המשפט הרחיב בהחלטתו על אודות הקשיים המחלישים את הראיות ומצא כי אין בשתיקתם של המשיבים בחקירתם כדי למלא את החללים החסרים. בשים לב לעבירות המיוחסות למשיבים 1-2 ו-4, נסיבות ביצוען לכאורה, עברם הפלילי והמסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיבים, נמצא כי אין מקום לבחינת חלופת מעצר קונקרטי בעניינם והוחלט על מעצרו עד לתום ההליכים. אשר למשיב 3, נקבע כי חלקו במעשים ביחס למשיבים האחרים הינו מינורי ובשל כך שעברו הפלילי כולל עבירות מהעבר הרחוק ולא מתחום עבירות הנשק, נמצא כי יש לבחון בעניינו חלופת מעצר לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני.

6. על ההחלטה מיום 10.5.2016 הגישו המשיבים 1-2 ו-4 ערר. בהחלטת בית משפט זה (בש"פ 4513/16 המוזכר לעיל) נמצא כי אין להתערב בקביעותיו של בית המשפט קמא בכל הנוגע לתשתית הראייתית, פרט לקביעה ביחס לעוצמת התשתית הראייתית בנוגע לעבירות הנוגעות לאקדח נשוא האישום הראשון. אשר לחלופת המעצר, קבע בית המשפט כי יש לקבל את הערר ולהחזיר את הדיון לבית המשפט קמא על מנת שיבחן חלופת מעצר קונקרטי בעניינם.

ביום 30.6.2016 הורה בית המשפט קמא על קבלת תסקירי שירות מבחן לבחינת חלופות המעצר המוצעות ואפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני. לאחר קבלת התסקירים קיבל בית המשפט קמא ביום 27.7.2016 את המלצת שירות המבחן והורה על מעצרו של המשיב 1-2 ו-4 עד לתום ההליכים. המשיבים הגישו ערר על החלטה זו אשר נדחה ביום 22.8.2016 (בש"פ 6074/16 המוזכר לעיל). בהחלטתו קבע בית המשפט כי המקרה אינו נמנה על המקרים החריגים המצדיקים שחרור לחלופת מעצר וכי לא מתקיימות נסיבות המצדיקות מעצר בפיקוח אלקטרוני.

בהחלטה אף צוין כי מעצרים של המשיבים ותנאיו יוכל להיבחן בשנית אם ניהול המשפט ימשך זמן רב מאז תחילתו למעשה.

7. ביום 25.5.2016 הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב 3, אשר נמנע מהמלצה על שחרורו לחלופה המוצעת, ועל כך חזר שירות המבחן גם בתסקיר משלים. ביום 20.7.2014 ניתנה החלטתו של בית המשפט קמא בה הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני. על החלטה זו הגישה המבקשת ערר (בש"פ 5732/16 המוזכר לעיל) וביום 17.8.2016 קיבלתי את הערר והוריתי על מעצרו של המשיב.

ביני לביני ובחלוף תשעה חודשים ממועד המעצר, הוארך ביום 28.7.2016 בהסכמה מעצרים של המשיבים בתשעים ימים נוספים (בש"פ 5793/16).

8. ההליך בתיק העיקרי: הקראת כתב האישום נקבעה ליום 17.11.2015. ביום 15.11.2015 ביקשו ב"כ המשיבים לדחות את מועד הדיון בטענה כי טרם קיבלו את כל חומרי החקירה, אך הבקשה נדחתה. בקשה למתן פטור מהתייצבות לדיון נדחתה אף היא. בדיון ביום 17.11.2015 תוקן כתב האישום לבקשת המבקשת, בוצעה הקראה פורמאלית וניתנה ארכה בת חודשיים ימים להגשת תעודת חיסיון. ביום 16.12.2015 התקיים דיון לאחר שנדחתה בקשה לדחייתו, במהלכו חזרו ב"כ המשיבים על טענתם כי לא קיבלו את מלוא חומרי החקירה. בסוף הדיון הורה בית המשפט על דחיית המענה לכתב האישום ליום 20.1.2016. לאחר דחייה נוספת מוסכמת, התנהל דיון ביום 2.2.2016 בו ביקשו ב"כ המשיבים להגיש מענה מפורט לכתב האישום בכתב 30 ימים עובר לישיבת ההוכחות הראשונה, מן הטעם שהוגשה בקשה לעיון בחומרי החקירה לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. במועד זה נקבעו ישיבות הוכחות החל מיום 6.4.2016 ועד ליום 26.6.2016 והוחלט כי מענה לכתב האישום יוגש עד ליום 6.3.2016.

במהלך חודש מרץ 2016 הגישו ב"כ המשיבים מספר בקשות לדחיית מועד הגשת מענה מפורט לכתב האישום, מן הטעם שטרם נמסרו לידם כל חומרי חקירה. המענה לכתב האישום נדחה מספר פעמים, תוך שבית המשפט מביע בהחלטתו מיום 28.3.2016 תמיהה על ההימנעות הנמשכת ממתן מענה לכתב האישום, כאשר ניתן להניח שהמשיבים יכולים להגיב למצג העובדתי בכתב האישום אף ללא תלות בחומרי החקירה. כמו כן הוגשו מספר בקשות לדחיית חלק ממועדי ההוכחות, פעם מטעמים אישיים של ב"כ המשיבים ופעם בשל טענות הנוגעות, בין היתר, לחסרים בחומרי החקירה ולהליך גילוי ראיות חסויות. לאור התייחסות המבקשת לטענות ב"כ המשיבים, דחה בית המשפט קמא את הבקשות והותיר את מועדי ההוכחות שנקבעו על כנן. ביני לביני, בימים 25.5.2016, 4.5.2016, 26.5.2016 ו-2.6.2016 הגישו המשיבים 1-4 בהתאמה מענה מפורט לכתב האישום.

לקראת דיון ההוכחות הקבוע ליום 6.4.2016, הגישו ב"כ המשיבים בקשות לשחרורם מייצוג המשיבים. לאחר שמיעת טענות הצדדים נדחו הבקשות, הוחלט בין היתר, על גיבוש תיק מוצגים מוסכם בין הצדדים עד ליום 1.5.2016 ועל תחילת שמיעת הראיות החל מיום 29.5.2016. לאחר שהמשיב 1 לא התייצב לדיון הקבוע בשל מצבו הרפואי, נדחה הדיון ליום 1.6.2016. במהלך הדיון נדונה והתקבלה בקשה לתיקון כתב האישום על ידי המבקשת, וכן החל הליך שמיעת ההוכחות.

לדיונים ביום 8.6.2016, 22.6.2016 ו-26.6.2016 לא התייצב המשיב 2 בשל סיבות רפואיות, כאשר מהדיון ביום 26.6.2016 נעדר המשיב 1 אף הוא מסיבות רפואיות. נוכח היעדרותם החוזרת של המשיבים 1-2, הורה בית

המשפט על דחיית הדיון בשעתיים והבאת המשיבים 1-2 לאולם. בהמשך, לאחר הצטברות נתונים רפואיים על מצבם, נדחה דיון ההוכחות ונקבע לאותו היום דיון על אודות מצבו הרפואי של המשיב 2. ביום 28.6.2016 נדחתה בקשה לביטול הדיון הקבוע ליום 29.6.2016 נוכח מצבו הרפואי של המשיב 1. על אף הקשיים המתוארים התקיימו בימים 22.6.2016 ו-29.6.2016 ישיבות הוכחות ונשמעו עדויותיהם של 14 מעדי התביעה. ביום 3.7.2016 ניתן למשיב 2 פטור מהתייצבות לדיונים הקבועים ביום 6.7.2016 וביום 10.7.2016 לאחר שהצהיר כי היעדרותו לא תמנע את שמיעת העדים. בקשה נוספת למתן פטור מהתייצבות לדיון ביום 14.7.2016 נדחתה בהעדר אישור רפואי עדכני.

נוכח מעורבותה בתאונת דרכים, הגישה ב"כ המשיב 3 בקשות לדחיית הדיונים הקבועים ליום 6.7.2016, 10.7.2016 ו-13.7.2016. בהסכמת הצדדים בוטל הדיון הקבוע ליום 10.7.2016 והובהר שלא תינתן דחייה נוספת מטעם דומה. בקשות לדחיית הדיון הקבוע ליום 13.7.2016 נדחו. במועד זה וביום 20.7.2016 התקיימו ישיבות הוכחות בהן נשמעו עדויותיהם של תשעה מעדי התביעה. מועדים נוספים לשמיעת ההוכחות נקבעו לחודש ספטמבר ואילך.

בקשות לדחיית דיונים שונים הקבועים לחודש ספטמבר הוגשו על ידי ב"כ המשיבים 1-2 נוכח קיומם של דיונים מקבילים בתיקים בהם הם מייצגים. ביום 5.9.2016 דחה בית המשפט את הבקשות, בציינו כי בתיק זה ניתנו דחיות רבות באופן המקשה על ניהולו הרצוף של שמיעתו. כמו כן צוין כי יש בבקשות כדי לשבש באופן חמור את מלאכת השיפוט בתיק בו עצורים ארבעת המשיבים קרוב לשנה וקיים עד מדינה הממתין להעדתו. ביום 7.9.2016 נוהלה ישיבת הוכחות נוספת בסופה בוטלו בהסכמה דיונים הקבועים ליום 11.9.2016 וליום 14.9.2016. על רקע חילוקי דעות בין המשיב 3 לבאת כוחו, הורה בית המשפט על העמדת ייצוג למשיב 3 מטעם הסניגוריה הציבורית, ככל שהחלפת הייצוג לא תביא לדחיית הדיונים.

9. ביום 8.9.2016 הוגשה בקשה לתיקון נוסף בכתב האישום על דרך הוספת אישום חדש, רביעי במספר. אישום זה מייחס למשיבים 2-4 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, בידוי ראיות ושיבוש מהלכי משפט ביחס להליך המתנהל בפני בית המשפט קמא. ביום 15.9.2016 הוגשו התנגדויות ב"כ המשיבים 2-3 לתיקון האמור. אציין כי עניינו של אישום זה, בקלטת שהעבירה ההגנה לתביעה, בטענה כי הקלטת מהווה ראיה מזכה. לאחר בחינת הקלטת, ובעקבות שורה של הליכים שננקטו בהקשר זה בבית משפט השלום באשקלון, הנוגעים לעו"ד בניטה, שהעביר את הקלטת לידי צוות ההגנה, הגיעה התביעה למסקנה כי מדובר בקלטת "מפוברקת" והוסיפה את האישום הרביעי לכתב האישום.

ב"כ המשיב 1 פנה בבקשה חוזרת לדחיית הדיון הקבוע ביום 21.9.2016 נוכח קיומו של דיון מקביל בו הוא מיצג ואשר נוכחותו בו הינה הכרחית. הבקשה התקבלה נוכח סד זמנים בעייתי במיוחד בתיק האחר ולאחר בחינת אפשרות ייצוגו של המשיב 1 על ידי סנגור אחר. בדיון מיום 25.9.2016 נשמעו טענות המשיב 3 לעניין תיקון כתב האישום ולעניין הסדרת ייצוגו על ידי הסניגוריה הציבורית, נמשכה שמיעת עדי התביעה והצדדים הופנו על ידי בית המשפט להליך גישור. שמיעת העדויות נמשכה בישיבות מיום 28.9.2016 ומיום 5.10.2016. יוער כי נוכח מצבו הרפואי ניתן למשיב 2 פטור מהתייצבות לדיונים בימים 25.9.2016 ו-28.9.2016 וכן כי בישיבה מיום 5.10.2016 לא התאפשרה עדותם של מספר מעדי התביעה נוכח התנגדות ההגנה לשמיעתם בהעדרו של ב"כ המשיב 1.

ביום 18.10.2016 הגיש המשיב 1 בקשה לביטול כתב האישום בשל טענת הגנה מן הצדק ובקשה לביטול כל מועדי ההוכחות עד להכרעה בבקשה. כן הגיש ביום 27.10.2016 בקשה לביטול מועדי ההוכחות הקבועים החל מיום 30.10.2016 ועד ליום 23.11.2016. בסופו של יום, נעתר בית המשפט קמא חלקית לבקשה והורה על ביטול שני

מועדי הוכחות בלבד. בקשה נוספת לדחיית הדין הוגשה ביום 4.11.2016 על ידי המשיב 1 בטענה כי אותרו קלטות שבוצעו במסגרת חקירה אחרת, אך גם בקשה זאת נדחתה. דיון הוכחות נוסף נדחה לבקשת ב"כ המשיב 2 בשל אילוץ רפואי. ישיבה אחת בוטלה בשל אילוץ בית המשפט. בקשת המשיבים לביטול הדין הקבוע ליום 23.11.2016 על מנת ללמוד חומרי חקירה חדשים שנוספו נדחתה. ביני לביני חזרו בהם המשיבים מהבקשה לביטול כתב האישום בשל הגנה מן הצדק.

10. כיום מתנהל המשפט בקצב של חמש ישיבות בשבועיים, ונותרו עוד חמישה עדי תביעה, שאחד מהם הוא עד המדינה וארבעה נוספים, הם עדים שהתביעה הגדירה כשוליים יחסית. לשאלתי במהלך הדיון האם חקירת עד המדינה לא תתארך על פני שבועות רבים, בהתחשב בכך שהוא יחקר נגדית על ידי ארבעה סניגורים, השיבה המבקשת כי מדובר בעד מדינה שהופעל למעשה כסוכן משטרת, וחלק מעדותו מגובה ומתועד בהקלטות.

11. הבקשה להארכת מעצר ונימוקיה: לטענת המבקשת נשקפת מן המשיבים מסוכנות רבה, הנלמדת מהמעשים המיוחסים להם ועצם נסיבות ביצועם ומתחזקת נוכח עברם הפלילי המכביד. המבקשת הוסיפה כי במסגרת מאמצי בית המשפט קמא לקדם את ההליך קבועים מועדים רבים לשמיעת הוכחות. לפיכך, ובהנחה שלא תהינה דחיות נוספות מטעם המשיבים, משפטם של המשיבים אמור להתקדם באופן משמעותי במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.

המשיבים התנגדו נמרצות לבקשה ואציג בתמצית את עיקרי טיעוניהם. לטענתם, המבקשת "מטפטפת" חומרי חקירה חדשים לכל אורך ההליך. אך לאחרונה הוגשה על ידי המבקשת תעודת חיסיון נוספת, שכלל הנראה תוגש עתירה לגילוי ראיה בגינה, וזאת בנוסף לבקשה שהוגשה זה מקרוב על ידי המשיבים לגילוי חומר חקירה נוסף. עוד נטען כי הקלטת נשוא האישום הרביעי, שנוסף אך בחודש אוקטובר, הייתה בידי המבקשת כבר בחודש פברואר והמבקשת השתתה שלא לצורך בתיקון כתב האישום. בהקשר זה, נטען כי המבקשת תיקנה 4 פעמים את כתב האישום, מה שהביא לעיכובים ולדחיות, וכי תמיהה היא מדוע לא העיד עד המדינה תחילה, מה שאולי יכול היה לייתר שמיעתם של עדים רבים.

המשיבים הצביעו על כך שארבעה עדים - ה"ה אקריש, שניר ואזנה ודני אלקבץ - שהם העדים המרכזיים, שתקו על דוכן העדים והודעותיהם הוגשו מכוח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. עדים אלה שתקו, מן הטעם שמשפטם שלהם טרם החל, ובדעת ההגנה להעידם שוב. מכאן ניתן ללמוד על התארכותו הצפויה של המשפט, שלא לדבר על כך שעד המדינה טרם נחקר, וחקירתו תארך זמן רב, ולו מן הטעם שהרקע בכתב האישום, אודות מלחמת הקבוצות זו בזו, מבוסס על עדותו של עד המדינה.

כל אחד מהמשיבים הדגיש את החלק הצנוע המיוחס לו בכתב האישום, וליתר דיוק, את העובדה שבהחלטת המעצר, בית המשפט קמא מצא כי התשתית הראייתית לגבי האישומים הכבדים המיוחסים להם, כמו ניסיון רצח, אינה בעוצמה גבוהה. נטען כי למעשה, העבירות האמיתיות המיוחסות להם, הן עבירות נשק שאינן מצדיקות מעצר כה ממושך, מה עוד שמעורבים אחרים בפרשה כבר נדונו לעונשי מאסר קצרים מהתקופה בה המשיבים כבר יושבים במעצר. בא כוח המשיב 4 הדגיש כי מרשו כלל לא קשור לכל הפרשה, ובמצב הדברים הרגיל, יש להניח כי כתב האישום כנגדו היה מוגש בבית משפט השלום.

12. השיקולים הנדרשים במסגרת בקשה להארכת מעצר על פי סעיף 62 לחוק המעצרים נדונו ונדושו לעייפה עמוד 6

במאות החלטות של בית משפט זה. עיקרי הדברים הם שעל בית המשפט לבחון את קצב התקדמות ההליך ולאזן בין זכויות הנאשם וחזקת החפות העומדת לזכותו, לבין הצורך בשמירת שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. במסגרת איזון זה, נדרש בית המשפט, בין היתר, לאופי העבירות המיוחסות לנאשם ולעוצמת עילות המעצר; למידת המסוכנות האינדיבידואלית הנשקפת מהנאשם; לחלוף הזמן והצפי לעתיד לגבי התקדמות ההליך.

13. אשר לקצב התקדמות המשפט, אומר בזהירות הנדרשת, כי דומה שהמשיבים אינם מקלים, בלשון המעטה, על מלאכתו של בית המשפט קמא, ולא בכדי הארכתי בתיאור הבקשות והדחיות במסגרת התיק העיקרי. מכל מקום, החשוב לענייננו, שהמשפט מתנהל בקצב משביע רצון של חמש פעמים בשבוע, ומהחלטות בית המשפט קמא עולה כי הוא מחזיק ברסן המשפט ואינו נענה לבקשות החוזרות ונשנות לדחיית מועדים. נכון להיום, נותרה בעיקר עדותו של עד המדינה להשלמת ראיות התביעה. אכן, תהיתי מדוע הראיות לא נפתחו בעדותו, בהיותו ללא ספק עד מרכזי, אך שיקוליה של המבקשת עמה, וכפי שהוסבר במהלך הדיון, המבקשת ראתה חשיבות רבה יותר בהעדתם של השותפים, שכאמור בחרו בשלב זה לשתוק על דוכן העדים. כשלעצמי, איני משוכנע בהערכת המבקשת כי שמיעת עדי התביעה תסתיים במסגרת הארכה הנוכחית, אך גם בהנחה שעדותו של עד המדינה תתארך, דומה כי המבקשת אינה רחוקה מלסיים העדתם של כל עדי התביעה.

14. גם מבלי להתייחס לעבירות החמורות של ניסיון רצח המיוחסות לחלק מהמשיבים, הרי שעבירות הנשק המיוחסות להם מקימות נגדם חזקת מסוכנות סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. ככלל, המסוכנות הנובעת מעבירות נשק היא כזו שעל דרך הכלל, לא ניתן לאיינה בדרך של חלופת מעצר, אלא במקרים חריגים (ראו, לדוגמה, בש"פ 8702/15 מדינת ישראל נ' אבו קטיש (24.12.2015)).

הקשר המיוחס למשיבים נעשה בדרכים עקלקלות ובזהירות מרובה. הדרכים והטכניקות בהם נקטו המשיבים - שהתנהלו כקבוצה עבריינית מאורגנת היטב - מעידים על תחכום ומסוכנות, מה שמעלה את עבירות הנשק למדרג חומרה גבוה. די אם אזכיר כי על פי המתואר באישום השני, המשיב 1 אמר למשיב 2 כי אמורים להגיע אליהם חמישה אקדחים והורה להעביר שניים מהאקדחים לה"ה אקריש. באספקלריה חמורה זו יש לראות את הדברים, כך שאין ענייננו בעבירות נשק גרידא, שהן עבירות חמורות כשלעצמן, אלא ביותר מכך.

עוד בהקשר המסוכנות, לא ניתן להתעלם מעברם הפלילי המכביד של המשיבים, בבחינת "הדבר מדבר בעדו". למשיב 1 ריבוי הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות איומים, הטרדת עד, הפרעה לשוטר ולעובד ציבור, וכן עבירות סמים, רכוש ואליומות והוא ריצה מספר עונשי מאסר בפועל המצטברים לתקופות של למעלה מעשר שנים; למשיב 2 - עבירות איומים, נשיאת נשק שלא כדין, תקיפת שוטר, קשר לביצוע פשע, מתן שוחד, ועבירות רכוש והוא ריצה מספר עונשי מאסר בפועל המצטברים לתקופות של כחמש שנים; למשיב 3 - הפרעה לשוטר, הפרת הוראה חוקית, קשר לביצוע פשע וכן ריבוי עבירות רכוש וסמים ואף הוא ריצה תקופות מעצר המצטברות לתקופה של כ-12 שנים; למשיב 4 - פגיעה שלא כדין, קשר לביצוע פשע, עבירות נשק רכוש, ועוד, ואף הוא ריצה עונשי מאסר לתקופות מצטברות של כ-7 שנים.

התנהלותם של המשיבים, שעל פי כתב האישום אינם מהססים "להוריד" יריבים מן הדרך, כורכת בחובה גם חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים. האישום הרביעי, שנוסף אך לאחרונה לכתב האישום ועניינו בבידוי ראיות, מצטרף ומחזק חשש זה.

[במאמר מוסגר: נוכח הסברי המבקשת בדבר הליכי התפיסה הנפרדים בהם היה צורך לנקוט כלפי עו"ד בניטה נוכח טענות חיסיון עו"ד-לקוח שהועלו על ידי מי מהמשיבים, איני סבור כי יש לייחס למאשימה שיהוי בתיקון כתב האישום לצורך הוספת האישום הרביעי].

15. אשר למשיב 4, הרי שיש לכאורה ממש בטיעונו כי הוא לא קשור לסכסוכי הקבוצות. ברם, בהינתן שהמשיב 4 הוא שהעביר לכאורה אקדח לשלומי, וציין כי יעביר בשבוע שלאחר מכן דבר נוסף כאשר ברי שהכוונה לכלי נשק נוסף, הרי שדי במעמדו כספק נשק, גם אם פעל כ"קבלן עצמאי", כדי להעיד על נגישותו לאמל"ח ומסוכנותו. הפסיקה עמדה על כך שלא ניתן להשלים עם קיומו של "שוק" מחתרתי בלתי-חוקי למכירת כלי נשק, אשר מגיע לידיהם של פורעי חוק ומאפשר מעשי אלימות חמורים, שלצערנו מתרחשים במקומותינו בתדירות מדאיגה ומתאפשרים, בין היתר, בשל הימצאותם של כלי נשק בידי עבריינים ופורעי חוק. לכך יש להוסיף כי עברו הפלילי של המשיב 4 מעיד כי אין מדובר בהסתבכות מקרית.

16. לאור האמור לעיל, לא ארבה במילים לגבי האפשרות לשחרור לחלופת מעצר, ולו מן הטעם שהמשיבים עלולים להמשיך בדרך הרעה המיוחסת להם גם מהבית, באמצעות תקשורת והעברת הוראות דרך אחרים (בש"פ 635/13 מגדיש נ' מדינת ישראל פס' 10 (25.2.2013)). אך למען הפיקנטריה אציין, כי לעורר באותו מקרה יוחסה עבירה של קשירת קשר לרצוח את המשיב 1).

17. סוף דבר, שאני נעתר לבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיבים בתשעים יום החל מיום 27.10.2016 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 62908-10-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם מבין השניים.

ניתנה היום, כ"ז בחשון התשע"ז (28.11.2016).

ש ו פ ט